

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia

Vă cuprind, fiilor din grădină, în duhul sărbătorii de azi. M-am pornit spre voi cu slava Mea, cu cuvântul venirii Mele și cu trâmbița și cu apostolii Mei, ca să-i bucur. Mă bucur cu voi și cu cei din cer, că de pe pământ Îmi iau numai suspin.

Pace vouă! Așa le spun și celor ce sunt cu Mine prin voi. Ne strângem la masă cerească, ne așezăm la sfat și la masă de bucurie. Pământul de la voi este al cerului. Îl plămădesc prin mânuțele voastre și îl pun înaintea oamenilor, ca să vadă ei cum este pământul cu cerul, și cerul cu pământul, laolaltă lucrând și viețuind. Fac cu cuvântul tot ce fac, iar pe voi vă am faptă a cuvântului Meu și mână a Mea, mădulare ale Mele, fiilor. V-am spus de când v-am așezat înaintea Mea că voi sunteți mâinile și picioarele Mele și calea Mea spre oameni mai înainte de venirea Mea și de ziua Mea cea mare. Cobor puterea Mea în voi și Îmi împlinesc tot cuvântul Meu, căci puterea Mea poate. Vă aduc bucurii cerești și vă bucur cu ele pentru puterea Mea din voi, cu care lucrați trupul casei întâlnirii. Iat-o cum s-a ivit pe pământ! Parcă a ieșit din pământ. Dar ea e de la cer, pentru că am înființat-o cu cuvântul, și apoi am pus-o pe pământ. Când cuvântul Meu are cărare ca să poată veni pe pământ, el poate așa cum a putut la facerea lumii. Numai omul să creadă, căci Eu pot și fac la credința omului care Mă are, care știe să Mă aibă, care știe că Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce fac. Amin.

Duhul sărbătorii de azi adună lângă voi soli cerești. Trâmbița Mea Verginica, însoțită de apostolul Andrei, vin la voi cu Mine, că e sărbătoarea lor alături de sărbătoarea grădiniței Mele de la voi, căci sărbătorim grădinița cuvântului Meu și pecetluirea ei cea de acum nouă ani, și apoi sărbătorim pe Andrei, ucenicul Meu cel dintâi, și apoi pe Verginica, trâmbița Mea. Acum douăzeci de ani ea s-a așezat la porunca Mea lângă Mine în cer după ce Eu am suferit în ea pe pământ cu suspinul Meu, cu durerile Mele. Cât a stat ea pe pământ după ce Eu am așezat-o în lucrul Meu cu ea, am suspinat și am suferit în ea, și ea a suferit în Mine, și a fost tot un suspin viața ei în Mine, și a fost ca și Mine, tot un suspin. Mare și dureroasă a fost iubirea Mea în ea, că Eu sufeream pentru om, și așa stăteam în ea, și n-o cruțam, și Mă durea în ea pentru om. Apoi am luat-o la cer, că trupul ei se făcuse scrum sub apăsarea slavei Mele. Cuvântul Meu curgea din ea ca aurul din cuptor, și cuptorul ardea. Am luat-o la cer și i-am dat alin, și i-am arătat ce am fost Eu în ea când vorbeam cuvântul Meu prin ea. Când ea a văzut ce a fost trupul ei, s-a mirat de slava Mea cea plină de umilință, cu care am stat ascuns în ea douăzeci și cinci de ani după ce am început Eu graiul Meu din ea peste pământ.

O, Verginico, le spun despre tine celor ce sunt azi înaintea ta, și iată, mergem înainte, că avem rămurele, dar din dar, har din har, cuvânt din cuvânt, iar tu ești rădăcina, și ai rod, căci scris este: *«Va fi rod de douăsprezece ori pe an, iar frunzele sunt spre tămăduirea neamurilor»*. Amin. Se lasă cuvântul Meu din cer peste pământ și se face râu, și se face mare, și se face cer nou și pământ nou, și Eu plămădesc cu el pe om. O, Verginico, Eu pentru această slavă te-am folosit pe tine, căci oricine face mâncare ca s-o pună pe masă o pune la foc ca să fiarbă, o pune în cuptor ca să se coacă. Tu ai fost jertfelnicul pe care Eu am pus cuvântul Meu, ca să-l gătesc și să-l am de hrană pentru cei ce mâncau. Acum, iată, hrănesc cu hrană din cămară și cu hrană caldă tot pământul, ca să mănânce omul și să prindă putere și să prindă iubire și să asculte glasul Meu, care sună învierea peste vii și peste morți, și apoi Eu să vin și să-i descopăr omului slava Mea, venirea Mea.

Îmi pregătesc ziua slavei, Verginico. Iat-o! Eu pentru ea Mi-am început prin tine trâmbițarea Eu Însuși. Râul cuvântului Meu a ieșit acum din albia lui, și își face curs prin puterea Mea. Tu

ai fost albia cuvântului Meu, dar acum el nu mai are albie, căci Eu sunt Împărat pe pământ, și iarăși îl plămădesc, și fac cu cuvântul cer nou și pământ nou și Ierusalim nou pe pământ, și vin din cer pe pământ cu venirea Mea, cu cuvântul Meu care zice și se face. Amin.

Grăiesc cu tine, Verginico, că tu ai fost pământul în care Eu am pus sămânța cea nouă pentru cer nou și pământ nou. Hai să grăim unul cu altul. Hai, că e sărbătoarea ta, Verginico. Amin, amin, amin.

– *Să fie voia Ta, Doamne, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin. Eu voia Ta am fost pe pământ, și așa sunt și în cele cerești. Mă umplu de bucurie când văd că de la lucrul meu cu Tine au ieșit fii, și ei sunt voia Ta, așa cum am fost eu. O, ce sfânt și ce frumos este omul care se face voia Ta! O, cât de dor Ți este de om, Doamne! Mă uit înapoi, la suferința mea de pe pământ, că Tu de dorul omului ai ars în mine, și dorul Tău mistuia trupul meu, și eu eram rugul din care Tu grăiași cu Israel, că Tu ești Domnul, și trebuie să ai popor, Doamne, iar poporul Tău se numește Israel, precum la început.*

Mă aplec cu cuvântul peste cei adunați în preajma ieslei cuvântului Tău, Doamne. Iată grădina, iar în jurul ei, grădini. Avem pământ, Doamne, și în el ne este bine, că este al Tău cu totul. Pe vremea când eram eu pe pământ cu Tine, venea antichrist și mă umplea de zbucium, că își zicea stăpân. Acum, Tu ești stăpân pe ce este al Tău, că ai popor al Tău, și sub el supui pământul și pe omul potrivit. Acum e cântarea biruitorilor, Doamne, iar pe vremea mea era dorul arzând după vremea aceasta. Acum ieșim cu poporul, dar atunci ne ascundeam cu el și cu Tine, căci omul cel roșu Te pâdea de peste tot. Acum, Tu ai adus făgăduințele pe care le făceai atunci, căci cuvântul Tău este adevărul.

O, mă uit, Doamne și mă bucur. În bucuria sărbătorii am alături pe apostolul Andrei. Unul lângă altul avem sărbătoarea, și ne-a unit mai mult ziua pecetluirii Sfintei Sfințelor când noi și cu Tine, acum nouă ani, am umbrat din cer sărbătoarea pecetluirii grădiniței Tale de pe pământ. Andrei, ucenicul Tău cel dintâi, are cu el pe toți ucenicii Tăi, ca să ia ei din bucuria aceasta. Avem loc la masă și venim cu multul, că dorul cerului e mare, dar încape cu cei mici acolo unde pământul de sub ei este al Tău cu totul, Doamne. Copiii cei de azi sunt obosiți, că Tu ai ieșit cu ei în mijlocul oamenilor, ca să Te arăți cu ei frumoși și sfinți. Cuvântul Tău a cuvântat, iar ei au ieșit și au biruit și s-au arătat. Acum ei ne pun masa, și sunt obosiți, dar iubirea are putere în ei, că ai pus cu multul în ei. Facă-se voia Ta în ei, că voia Ta în om este cea mai mare slavă în care poate fi omul cuprins. Eu voia Ta am fost pe pământ, și așa să fie și ei. Mă umplu de bucurie când văd cum de la lucrul Tău cu mine s-au născut fii, și ei sunt voia Ta, așa cum am fost eu. Mă rog Tatălui, Doamne, să Ți-i facă bucurie veșnică, precum și sunt, că Tu i-ai răscumpărat cu sângele Tău dintre neamuri și i-ai născut ai Tăi. Facă-se voia Ta în ei, căci voia Ta este venirea Ta. Amin, amin, amin.

Voi, copilași dulci, iviți de la Domnul în zilele acestea, fiți voia Domnului, fiți voia Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, și trăiți această fericire pe pământ. Cu ea în voi vi se vor pleca tot și toate. Cu ea în voi veți aduce neamul omenesc pe calea venirii Domnului. Nu uitați că voi trebuie să fiți frumoși și sfinți. Nu uitați că sunteți și veți fi sărbătoare pe pământ, și că fi-va din zi în zi mai mult să se adune mulțimi după voi, ca să guste din duhul sărbătorilor Domnului, că vine Domnul cu sărbătorile venirii Lui la voi. Nu uitați că îngerii vă slujesc pentru împlinirile Domnului. Nu uitați că îngerul Domnului merge înaintea voastră, și nimic și nimeni nu i se împotrivesc, și voi veți fi măriți de slava Domnului înaintea oamenilor, și oamenii se vor închina lui Dumnezeu pentru voi. Să vă cunoască mulțimile și să vă numească fiii lui Dumnezeu, precum cerul vă numește. Să se aplece mulțimi după mulțimi la slava lui Dumnezeu, care este peste voi, iar eu voi poposi cu voi, cu duh de învățătură dulce, ca să vă pregătesc pentru slava aceasta. Amin.

Să fie voia Ta, Doamne, în ei, precum a fost în mine. Amin. Să ne lăsăm cu ei la masă și să-i luăm din nou în slava cuvântului, ca să le dăm învățătură și să le dăm îndemn și putere și lucru, Doamne. Să fie cei dintâi, să fie voia Ta, căci cei ce sunt voia Ta sunt cei dintâi, Doamne. Amin.

Apropiați-vă, voi, neamuri de pe tot pământul, să vedeți slava lui Dumnezeu și pe fiii ei! Sună trâmbița lui Dumnezeu peste pământ. Apropiați-vă! Amin. Luați tămăduire de necredință. Dați nepăsarea în lături și ridicați-vă ca să fiți, că sună trâmbița învierii ca să vă deștepte și să anunțe pe Hristos, Mirele nunții, Care vine cu nunta, cu ziua cea mare a venirii Lui. Vine Domnul! Sună din cer trâmbița venirii Domnului. Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu iubire apropiați-vă, că Domnul este aproape de voi. Eu am fost voia Domnului pe pământ și am sunat din trâmbița venirii Lui. Apropiați-vă și fiți voia Domnului! Gustați și cunoașteți pe Domnul, că vine Domnul pe pământ și aduce cu El împărăția cerurilor. Amin, amin, amin.

– Iar eu, ucenicul Domnului, cel întâi între ucenici, Andrei apostolul, zic tuturor neamurilor de pe pământ: România este pământul venirii Domnului, corabia de salvare a neamului omenesc ce va să fie.

Veniți, voi, neamuri, să vedeți slava Domnului și pe fiii ei, căci în cer și pe pământ toată făptura a așteptat suspinând descoperirea lor, descoperirea fiilor lui Dumnezeu și voia Domnului în ei.

O, Doamne, cei ce se fac voie a Ta sunt cei dintâi. Slăvește-Te în ei cu venirea Ta înaintea noroadelor. Când noi, ucenicii Tăi, mergeam din loc în loc cu vestea împărăției Tale, era greu de mers, și lumea ne alunga, dar acum, calea Ta este cuvântul Tău. Tu Însuși mergi și Te vestești venind, și toate amuțesc la glasul venirii Tale, iar România este cortul nunții Tale, sălaş al cuvântului Tău, casa Ta la venirea Ta. Amin, amin, amin.

– O, cât de frumos este cerul și pământul laolaltă! Eu, Domnul și Mângâietorul în cer și pe pământ, Mă dau cu voia Mea la cei ce se fac voia Mea, Mă dau cu cei din cer, căci cu ei sunt întru venirea Mea.

Voi, copii ai slavei venirii Mele, gătiți-vă frumoși și mergeți în mijlocul oamenilor, ca să Mă arăt cu slava Mea de peste voi. Vă dau Duh Sfânt, ca să-L dați celor ce se adună să ia de la voi. Mergem între mulțimi. Sculați-vă să mergem și luați cu voi slava Mea. Pun cerul în vasele voastre. Vărsați-vă cu cerul peste pământ, căci cerul este scaunul Meu de domnie. Să fie peste tot pământul scaunul Meu de domnie, iar pământul să se aștearnă înaintea Mea și să se facă voia Mea cu tot cu omul de pe el. Amin.

Vă dau har, vă dau din slava Mea, fiilor vestitori. Sculați-vă să mergem și să ne vărsăm peste pământ și să vestim vestea nașterii din nou a lumii și veșnicia după ea. Amin. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce împlinesc. Eu sunt Cel ce vine. Amin. Să vină mulțimi spre venirea Mea la voi și să petreacă cu voi sărbătoarea nașterii din nou a lumii, căci sămânța aceasta este zidită în voi și din ea va răsări peste pământ veacul ce va să fie. Amin, amin, amin.

01/14-12-2000